

Beste bezoeker,

Op de binnenkoer is het weer kardoentijd. Ze staan weer manshoog te pronken op de hoek achteraan in de rechtse plantenborder (label 2038); je kunt er onmogelijk naast kijken. Kardoen (*Cynara cardunculus*) is nauw verwant met Artisjok en wordt op dezelfde manier klaargemaakt. Ook de kegels van de Goudlork (*Pseudolarix amabilis*) doen aan artisjokken denken. Je zal ze op je weg naar de Magnoliaweide tegenkomen. Maar er is uiteraard nog meer moois te ontdekken. Op onderstaande kaart vind je de locatie van een paar markante bomen en struiken. Een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10.

Veel ontdekkingsplezier!

- 1: *Eryngium giganteum*:** In vergelijking met de Kardoen aan de overkant is deze tweejarige kruisdistel of Ivoordistel uit de Kaukasus helemaal niet gigantisch maar wel heel decoratief met zijn zilvergrijze bloemgestellen en stekelige schutbladen. De bloemen zijn een interessante pollen- en nectarleverancier voor bijen. Hij zaait zich makkelijk zelf uit dus eens je hem in je tuin hebt is het een blijver die zelfs op kleigrond zijn mannetje staat.
- 2: *Tilia japonica*:** De Japanse linde heeft met zijn kleine blad wat weg van onze winterlinde (*Tilia cordata*) maar het blad is een tikkeltje groter en heeft een abrupt toegespitste lange bladpunt wat dan in botanische termen caudaat (met een staartje) wordt genoemd. De bloemen staan met tot wel 36 gegroepeerd in een bloemtuil en ruiken heerlijk. De boom werd in 1919 door de Engelse plantenjager Ernest Wilson uit Japan geïntroduceerd.
- 3: *Koelreuteria paniculata*:** Deze middelgrote boom uit China en Korea blijft bij ons vrij klein (7 m) en is dus een geschikte tuinboom. Hij behoort tot de Sapindaceae (Zeeppboomfamilie) net als het geslacht Esdoorn. Zijn Nederlandse naam Blazenboom of Lampionboom verwijst naar de papierachtige vruchtdoosjes die tot ver in de winter blijven hangen. Nu zie je de gele bloemen in grote pluimen (vandaar *paniculata*) aan de uiteinden van de twijgen waardoor de boomkruin een krans van geel krijgt. Het geveerde blad kleurt prachtig goudgeel tot oranje in de herfst. Het geslacht werd genoemd naar de Duitse plantkundige Kölreuter (Karlsruhe, 1733-1806).
- 4: *Magnolia 'Maryland'*:** Oliver Freeman van het Nationaal Arboretum in Washington kruiste in 1930 *Magnolia virginiana* met *Magnolia grandiflora*. Het resultaat was deze 'Maryland' die winterharder is en op vroegere leeftijd bloeit dan *M. grandiflora* maar wel een gelijkaardig blinkend leerachtig blad heeft. Hij groeit als breed opgaande struik of kleine boom. De grote, crème witte bloemen ruiken lekker fris en wat naar citroen. Ze gaan wild open.
- 5: *Hydrangea quercifolia 'Alice'*:** De Eikbladige hortensia komt uit het zuidoosten van de VS uit het gebied ten zuiden van de Mississippi. Zowel de Nederlandse als de wetenschappelijke naam verwijst naar de diep gelobde bladeren die wat weg hebben van het blad van de Amerikaanse eik. De onderzijde is witviltig. In de herfst verkleuren ze prachtig roodpaars. De piramidale, opstaande en wat overhangende bloempluimen zijn typerend voor deze selectie. De witte, crèmekleurige steriele bloemen verkleuren later roze. De fertiele bloemen aan de binnenkant van de bloempluimen geven de struik een pluizig aspect als ze bloeien.
- 6: *Maackia amurensis*:** In de lente ontluikt de *Maackia* met zilverbearde bladeren en ook de uitbundige zomerbloei is een meerwaarde voor mens en insect. De geslachtsnaam verwijst naar de Russische wetenschapper Robert Maack die de boomsoort ontdekte in 1850. *Amurensis* verwijst naar de streek rond de Amur rivier (grensgebied Rusland – China). De witte tot geelwitte bloemen in rechtopstaande bloemtrossen zijn in trek bij bijen en hommels omwille van nectar en stuifmeel. Na de bloei verschijnen platte peultjes.
- 7: *Oxydendrum arboreum*:** *Oxydendrum* is zowat het enige boomvormige geslacht binnen de Heidefamilie waartoe ook *Rhododendron* behoort. Het is tevens een monotypisch geslacht wat wil zeggen dat er maar 1 soort *Oxydendrum* bestaat. *Oxydendrum arboreum* of Zuurboom heeft zijn herkomstgebied in het zuidoosten van de Verenigde Staten. Het blad heeft een zurige smaak en verkleurt mooi in de herfst. In juli en augustus verschijnen de kleine, witte, klokvormige bloemetjes die in slanke, eindstandige tot 25 cm lange pluimen gegroepeerd staan.
- 8: *Ostrya japonica*:** De Japanse hopbeuk groeit ook in Korea en China. Hij wordt tot 6 m hoog en krijgt op leeftijd een afbladderende stam. De bleke, groengele vruchtclusters contrasteren nu mooi met het donkergroene blad en lijken wel Japanse papieren lantaarntjes (of hopbellen). Bij *Ostrya* sluit het schutblad rondom het nootje, bij *Carpinus* niet.
- 9: x *Chitalpa tashkentensis*:** Dit is echt een bizarre boom. De ouders *Catalpa bignonioides* (Trompetboom) en *Chilopsis linearis* (Woestijnwilg) behoren namelijk tot 2 verschillende geslachten. Het resultaat is een compacte droogte-tolerante boom met slanke wilgachtige bladeren en prachtige lila bloemen die qua vorm op die van de Trompetboom lijken. Deze intergenerische kruising werd in 1964 uitgevoerd door Professor Russanov in Uzbekistan.
- 10: *Hovenia dulcis*:** *Hovenia* behoort tot de Wegedoornfamilie net als Sporkenhout (en Wegedoorn natuurlijk). Het geslacht is genoemd naar de Nederlander David Hoven die in de 18de eeuw een botanische expeditie naar Japan financierde. Tijdens de bloei trekt de boom veel insecten aan (en mensen die van de zoete geur houden). 'Dulcis' betekent zoet en verwijst naar de zoete gedroogde schijnvruchten (verdikte bloemsteel en bloembodem) die naar rozijnen smaken. De eivormig gepunte bladeren hebben een paarsrode bladsteel.